

Stačí jen málo

Helena Vondráčková

Skrýváš pocity i touhy, kterým věříš.
Už to dávno nejsi ty, kdo chtěl jen se mnou být.
Mosty spálený, sny postrácely peří.
Tak blízko, přesto vzdálený je ten náš cit.

Proč lásky ztrácí svoji zář?
Proč nezůstanou stejné jako dřív?
Proč láska má vždy jinou tvář?
Vzdalujem se jak na moři šíf.

Střídáš nálady tak, jak se ti hodí.
Ty jsi tam a já tady, jsou prázdná místa v nás.
Stíráš stopy z cest, po kterých lásky chodí.
Co bylo včera není dnes, pojď vrátit čas.

Zas můžem jen tak nocí jít.
Deštěm brouzdat stejně jako dřív.
Zítřkům se smát a šťastní být.
Životem plout jak na moři šíf.

Stačí tak málo, jde o to chtít.
Láska se vrátí k nám, když na ni zavoláš.
Stačí tak málo a náhle pochopíš,
že to, co v nás zůstalo
do srdcí nám vrátilo všechny krásné chvíle,
když jsme k sobě blíž.

Střídáš nálady tak, jak se ti to hodí.
Ty jsi tam a já tady, jsou prázdná místa v nás.
Stíráš stopy z cest po kterých lásky chodí.
Co včera bylo není dnes, pojď vrátit čas.

Zas můžem jen tak nocí jít,
deštěm brouzdat stejně jako dřív.
Zítřkům se smát a šťastní být.
Životem plout jak na moři šíf.

Zas můžem jen tak nocí jít,
deštěm brouzdat stejně jako dřív.
Zítřkům se smát a šťastní být.
Životem plout jak na moři šíf.

Spolu šťastní být